

[Hans R. Knudsen.]

telsen af skattefradragreglen til deres egen fordel. Fordelen er efter min mening allerede for stor, som den er i dag. Jeg forstår stadig ikke, at man har mod til at tale om social skattereform i samme åndedrag, som man tilbyder folk med meget store indkomster så store fordele som dem, vi her er præ-senteret for.

Lad os se lidt nærmere på den foreslåede beskatningsskala. I stedet for at bruge de mange millioner til at lave en god og lempelig proportional beskatning, et nogenlunde højt fradrag på omkring de 6 000 kr., som man efter min mening bør nå op til i dag, og så en lav beskatningsprocent noget højere op end til de 15 000 kr., har man altså fundet på den mærkelige fidus, der kaldes „splitting“ af indkomsten. Indtægten skal, før skatten beregnes, deles i to, og det skal gøres, uanset om det er manden, der tjener det hele, eller hustruen tjener en del af indtægten. Jeg er enig med den højt-ærede finansminister i, at denne splitting har mange skavanker. Når man i det hele taget foreslår den, kan det kun være udtryk for, at man ikke går den fornuftige vej, som reformforslaget af 1954 gik for alle mellemindkomster, hvor splittingsystemet slet ikke var nødvendigt, og hvor man havde løst hele problemet med sambeskatning helt op til indtægter på over 20 000 kr.

Der skal ikke megen regnekunst til at regne ud, hvem der skal nyde godt af denne splitting. Når man bevarer den progression, som jeg lige har omtalt, er det igen de helt store indtægter, der opnår mange tusinde kroners fordel ved at få indtægten delt og beskattet i to portioner i stedet for i én.

Denne splitting af indtægterne skal erstatte hustrufradraget på indtil 2 000 kr., som vi kender det i dag. Det bliver imidlertid en temmelig dårlig erstatning for de mennesker, som har beskedne indkomster, og hos hvem de 2 000 kr. gør godt. De vil foretrække de 2 000 kr. i fradrag frem for den delte indkomst. Men det ser jo unægte-

lig helt anderledes ud, at man, når man kommer tilstrækkeligt højt op i indtægt, får indtægten halveret, inden skatten beregnes. Det er efter min mening kun på papiret, denne splitting kan tage sig godt ud og måske kan virke lidt besnærende, og det er vel også det, der er hensigten, men i praksis er den i hvert fald nærmest anti-social i sine virkninger.

Og hvordan forholder det sig så med børnefradragene? Efter forslaget skal børnefradragene være 1 000 kr. for det første barn og 1 200 kr. for de følgende. Det er helt anderledes beløb end de 500 og 700 kr., som vi har gennemført for nylig. Det er unægtelig en forhøjelse, der batter, i hvert fald nogle steder. Men hvordan virker det for de enkelte skatteydere? Hvordan bliver forskelsbehandlingen her? Ja, det vil virke på den måde, at har man en indkomst på under 15 000 kr., så får man for børnefradraget på 1 000 kr. 160 kr. i skattelettelse og 192 kr. i skattelettelse for hvert af de følgende børn, men hvis den reducerede indtægt, den splittede indtægt, er over 40 000 kr., altså over 80 000 kr. samlet, får man for det første barn en nedsættelse, der ikke er på 160 kr., men 800 kr., og for hvert af de følgende børn får man ikke 192 kr. i skattelettelse, men 960 kr. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Poul Møller og de øvrige forslagsstillere, om det er det, man betegner som familiepølitik, om det er det, man kalder for en social skattereform.

Hvordan så med børnetilskud? Ja, ordet børnetilskud findes overhovedet ikke i forslaget. Det er måske en lille gestus over for det ærede medlem hr. Sønderup, måske over for hele venstrepartiet. Ordet findes ikke, det må være lidt af et uartigt ord. Men i hvert fald har man været klar over, at børnefradragenes virkning var så anti-social, at man var nødsaget til trods alt at lave en slags erstatning for børnetilskuddene, og så kalder man det noget så fint som reduktion i den beregnede skat. Denne reduktion gives kun, hvis den